

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 07/06/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: MỤC NÓI RÕ CÁCH GIỮ TÂM (PHẦN BA)”

Hòa Thượng nói: **“Chư Phật Bồ Tát dùng tâm gì đối đãi với tất cả người, sự vật, sự việc? Trên “Kinh Vô Lượng Thọ”, trong “Tịnh Nghiệp Tam Phước” nói: “Hiếu dưỡng Phụ Mẫu, phụng sự Sư Trưởng”. Các Ngài dùng tâm hiếu và kính để đối đãi với tất cả chúng sanh. Nếu chúng ta dùng tâm hiếu kính đối đãi với tất cả chúng sanh, mọi sự, mọi việc thì chúng ta chính là Bồ Tát, là Đại Thánh, Đại Hiền”.**

Chư Phật Bồ Tát lo lắng, quan tâm đến tất cả chúng sanh như với Cha Mẹ, với Sư Trưởng. Chúng ta hành được tâm này với chúng sanh thì chúng ta mới có thể thành tựu được quả vị Phật. Bài trước Hòa Thượng nói: **“Bồ Tát không tu hiếu kính thì Bồ Tát không thể viên thành Phật quả”.** Chúng ta phải dùng tâm hiếu thuận, tôn kính với tất cả mọi người, mọi sự vật, sự việc. Khi chúng ta làm việc mà chúng ta dùng tâm hiếu kính thì chúng ta sẽ làm việc với thái độ hoàn toàn khác. Chúng ta gieo hạt, trồng cây thì chúng ta sẽ chăm sóc cây rất cẩn thận. Trong khu vườn nhà tôi, ở vị trí nào có cây gì, cây có đặc điểm như thế nào thì tôi đều nắm được. Tất cả mọi việc diễn ra trước mắt chúng ta thì đều đã được lưu lại trong A-lại da thức, khi nào cần nhớ thì chúng ta nhớ lại. Hàng ngày, chúng ta làm việc một cách qua loa, chểnh mảng thì đó là chúng ta không có tâm kính người, kính vật. Khi tôi đi đến đâu, tôi cũng nhận ra ngay, một cái cây đã bao lâu không được tưới, một cái sân đã bao lâu không được quét, một khu vườn đã bao lâu rồi chưa được tưới. Tôi quan sát một cây cỏ gấu, cây sinh trưởng ra hoa thì cần thời gian một tháng vậy thì một tháng rồi chưa có ai nhổ cỏ trong khu vườn. Hàng ngày, chúng ta đang làm rất sơ sài, qua loa, chúng ta chỉ làm cho để coi chứ chúng ta chưa làm được như Bồ Tát Phổ Hiền đã dạy. Chúng ta chỉ cần làm tốt những việc xung quanh chúng ta thì chúng ta chính là Bồ Tát, là Đại Thánh, Đại Hiền.

Có đứa trẻ nói, tay của nó không dùng để quét nhà mà để quét thiên hạ. Đây cũng chính là tâm cảnh của chúng ta. Hàng ngày, chúng ta không muốn làm việc nhỏ vì chúng ta làm việc nhỏ không có người nhìn thấy, không có người tán thán. Chúng ta muốn làm việc lớn vì có người nhìn, có người tán thán. Đây là chúng ta làm vì “cái ta”, vì “danh vọng lợi dưỡng”. Chúng ta đang sống trong “cái ta”, trong “danh vọng lợi dưỡng” mà chúng ta không nhận ra. Nếu có người nhìn thấy thì chúng ta làm hết sức, không có người nhìn thấy thì chúng ta không làm vậy thì chúng ta có tâm hiếu kính không?

Tôi đi Hà Nội một tháng, khi tôi quay trở về thì nhà tôi bị mất điện vì đường dây điện đã bị chuột cắn hết. Tôi tự làm lại hết đường dây điện trong ba ngày. Tôi không nhờ người vì mọi người đang bận làm việc chúng sanh, việc chúng sanh quan trọng hơn, việc của mình thì mình tự làm! Đó là chúng ta có tâm nghĩ đến chúng sanh, nghĩ đến người khác. Chúng ta nghĩ về mình thì chúng ta dính vào “*cái ta*”. Chúng ta đề cao việc của mình thì chúng ta chưa có tâm hiếu đối với tất cả chúng sanh, người, vật. Chúng ta không tùy tiện sai bảo người khác làm việc cho mình đây chính là chúng ta kính người. Việc của chúng sanh, của đoàn thể, của mọi người là ưu tiên hàng đầu, việc của mình là sau cùng.

Hòa Thượng nói: “*Tư tưởng, quan niệm, hành động tạo tác của phàm phu hoàn toàn trái ngược với những điều đã nói ở trên. Nếu tư tưởng, quan niệm, hành động tạo tác của chúng ta tương ứng thì điều này hoàn toàn phù hợp với tự tánh, phù hợp với tính đức của chúng ta. Chúng ta có thể tùy thuận chúng sanh, chúng ta làm đến được viên mãn thì chúng ta vào được pháp giới nhất chân, vào được cảnh giới của Phật. Nếu chúng ta không thể tùy thuận mà chúng ta trái nghịch với chúng sanh thì chúng ta chính là phàm phu sáu cõi*”. Nếu chúng ta hoàn toàn trái nghịch với chúng sanh thì chúng ta phải vào ba đường ác. Chúng ta làm Tiên nhân, Thánh Hiền hay làm chúng sanh trong Địa ngục là ở ngay một niệm. Một niệm tương ứng với pháp tánh thì chúng ta chính là Phật Bồ Tát. Ý niệm của chúng ta trái nghịch, bất hiếu, bất kính thì chúng ta là phàm phu, là chúng sanh ác đạo. Hàng ngày, khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta mới chỉ dừng ở mức độ tốt cho ta, cái của ta. Tôi đào tạo ra rất nhiều người nhưng việc của tôi thì tôi vẫn tự làm. Mọi người đang ở các nơi khác nhau để nỗ lực làm việc vì chúng sanh vậy thì mình phải tự lo việc của mình.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đời đời kiếp kiếp đã từng ở chung với tất cả chúng sanh, đã từng tạo rất nhiều thiện duyên và oán kết. Có một số người ở chung với chúng ta, khiến chúng ta rất hoan hỷ thì đây là thiện duyên. Một số người ở chung với chúng ta làm chúng ta rất khó chịu thì đây là oán nghiệp, oán gia trái chủ của nhiều đời. Quá khứ chúng ta mê hoặc điên đảo nên chúng ta đã trồng xuống nhân không tốt, hiện tại chúng ta hiểu ra thì chúng ta phải hoá giải những oán kết này*”. Trong quá khứ, chúng ta tạo thiện duyên thì ít, tạo oán kết thì nhiều. Hiện tại, khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta đều vì mình vậy thì chúng ta sẽ tạo ra mâu thuẫn với người. Chúng ta gặp thuận duyên hay nghịch cảnh đều do nhân duyên. Chúng ta gặp thuận duyên, thuận cảnh thì chúng ta thường sinh tâm ưa thích, gặp nghịch cảnh thì chúng ta thường oán trời, trách người. Chúng ta không biết tất cả là nhân trước quả sau. Đời này chúng ta vẫn cố ý tạo, vẫn qua loa để tạo oán kết thì đó là chúng ta đáng trách. Quá khứ chúng ta mê hoặc, điên đảo nên chúng ta tạo nghiệp thì chúng ta không thể cứu vãn được. Hiện tại, chúng ta được học, được tiếp nhận giáo huấn của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền, nghe qua những tấm gương đức hạnh của Việt Nam mà chúng ta vẫn để tập khí dẫn đạo thì chúng ta rất đáng trách!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn hoá giải nhân xấu ác trong quá khứ chúng ta đã trồng thì chúng ta phải “hiếu kính”. Chúng ta hiếu thuận, tôn trọng bằng tâm chân thành thì tự nhiên có thể hoá giải được oan gia. Đối với tất cả oan gia đối đầu, chúng ta phải có thể tùy thuận, chân thật làm đến được hàng thuận chúng sanh, tùy hỷ công đức”**. Hàng ngày, chúng ta vẫn đang chướng ngại người. Thí dụ, người khác thích ăn ngon, mặc đẹp nhưng chúng ta cho rằng như vậy là tôn phước, lãng phí vậy thì chúng ta đã chướng ngại người. Thầy Thái nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta 8000 lần chúng ta còn chưa giác ngộ. Vậy thì học trò chưa được dạy ngày nào thì làm sao có thể giác ngộ được!”**. Người xưa một nghe ngàn ngộ, chúng sanh ngày nay ngàn nghe chưa có một ngộ. Chúng ta phải quán chiếu lại hai chữ **“tùy thuận”** để chúng ta không chướng ngại người. Chúng ta tùy thuận chúng sanh thì chúng ta rất hoan hỷ vậy thì cơ hội độ hoá họ sẽ dễ dàng hơn. Hôm trước, khi chúng ta tổ chức lễ cưới, có mấy bàn cũng có thức ăn mặn, tôi cũng xuống cùng ly, uống với họ một cách chân thành.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tùy thuận chúng sanh chính là thành tựu trí tuệ chân thật của chính mình, thành tựu Giới - Định - Tuệ của chính mình. Nếu chúng ta không hiểu điều này thì nơi nơi chúng ta đều tạo ra chướng ngại. Chúng ta phải dùng tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi đối đãi với chúng sanh đây chính là chúng ta tùy thuận chúng sanh”**. Chúng ta không muốn người khác ăn, mặc những thứ này thì chúng ta đã tạo ra phiền phức cho người. Chúng ta phải chính mình tu phước, tích phước, bồi phước để chúng sanh hưởng. Chúng ta làm đến mức độ chân thành, mọi người nhìn thấy thì họ sẽ dần tự giác ngộ ra, họ sẽ tự giác làm.

Hoà Thượng là người đứng đầu học hội, Khi mẹ Hoà Thượng đến thăm Ngài, bà không ăn chay nên hàng ngày Hoà Thượng đặt nhà hàng nấu đồ ăn và mang vào cho bà. Mẹ Hoà Thượng ăn mặn một tuần thì bà nói với Hoà Thượng, mọi người ăn chay mà bà ăn mặn thì bà thấy rất xấu hổ nên bà cũng sẽ ăn chay. Nếu Hoà Thượng khó chịu về hành động ăn mặn của Mẹ thì Ngài không thể độ được Mẹ. Đó chính là Ngài tùy thuận chúng sanh. Nếu chúng ta cho rằng như thế thì mọi người sẽ đọa lạc, rơi vào ác đạo nên chúng ta cưỡng cầu thì chúng ta phiền não và làm chúng sanh phiền não.

Mấy hôm nay bác sĩ khuyên mẹ tôi ăn tôm, thịt để cung cấp đủ đạm cho cơ thể giúp vết thương chóng lành. Tôi đã gửi rất nhiều rau củ về cho Mẹ, rau cải xoong có lượng đạm gấp ba lần thịt. Em trai tôi hỏi, bác sĩ nói như vậy thì phải làm sao, tôi nói, mọi người cứ nghe theo lời của bác sĩ. Chúng ta phải tùy thuận chúng sanh. Nếu như ngày trước, em tôi nói, em tôi muốn nấu thịt cho mẹ tôi ăn thì tôi sẽ khó chịu. Tôi không muốn Mẹ tôi ăn thịt chúng sanh nên tôi sẽ cắt tiền chu cấp hàng tháng. Nếu tôi làm như vậy thì người ở quê sẽ phiền não, mọi người không muốn bị cắt chu cấp nên sẽ chụp ảnh món ăn cho tôi xem, để tôi thấy là mẹ tôi vẫn ăn chay. Mọi người có thể sẽ

chụp ảnh món ăn có bên trên là đậu nhưng bên dưới là thịt như vậy thì tôi lại khiến mọi người phải nói dối! Nhiều đời, nhiều kiếp chúng ta cũng đã tu hành, đời này chúng ta tu hành không tốt thì chúng ta vẫn đọa lạc. Người thân của chúng ta không tu hành thì họ cũng vẫn sẽ đọa lạc như thường.

Hoà Thượng: **“Chúng ta có một ý niệm oán trời trách người thì đây là điều đặc biệt sai lầm. Khi chúng ta gặp nghịch duyên không vừa ý thì chúng ta đều phải quay đầu phản tỉnh chính mình. Nhất định đây là do nghiệp bất thiện của chính mình tích lũy từ nhiều đời, nhiều kiếp. Lỗi lầm, sai trái không phải ở người khác mà ở chính mình. Chúng ta phải quay đầu sám hối, chân thật thay đổi tự làm mới thì đây là chân thật tu hành”**. Nếu nhiều đời nhiều kiếp chúng ta sống trong chân thành, thanh tịnh thì xung quanh chúng ta đều là Bồ Tát đến thành toàn cho chúng ta. Chúng ta sống trong nghịch cảnh, ác duyên, chúng ta gặp Thầy tà, bạn ác là do nhiều đời chúng ta đã tạo ác.

Hòa Thượng: **“Chúng ta gặp nghịch duyên cũng do chúng ta không xem chúng sanh như Cha Mẹ, Sư Trưởng để chúng ta đối đãi. Chúng ta không có tâm hiếu kính, tôn trọng với họ vậy thì sai lầm là do chính chúng ta. Chư Phật Như Lai dùng phương pháp này để thành tựu, chúng ta muốn thành Phật Bồ Tát thì cũng không ngoại lệ!”**. Bồ Tát Phổ Hiền dạy chúng ta, đem tâm hiếu kính với Cha mẹ để hiếu kính với tất cả chúng sanh, dùng tâm tôn kính Sư trưởng để tôn kính với tất cả chúng sanh, với tất cả oan gia trái chủ. Chúng ta chưa dùng được tâm chân thành để hiếu kính, tôn trọng với tất cả người, sự vật thì chúng ta làm đối với người, sự vật, sự việc cụ thể xung quanh chúng ta. Sau đó, tâm chúng ta sẽ dần mở rộng để chúng ta hiếu kính với chúng sanh tận hư không khắp pháp giới. Chúng ta chưa làm được hiếu kính với người xung quanh thì chúng ta không thể làm được với chúng sanh tận hư không khắp pháp giới.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!